

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200765
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200765.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : ALBATROS, spol. s r. o., Mliečany 61, Dunajská Streda, IČO: 314 432 22, zastúpený: JUDr. Vlastimil Petřek, PhD., advokát, Zátíšie 23, Sládkovičovo, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ) : Colný úrad Trnava, Piešťanská 3, Trnava, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/159/2015-158 zo dňa 8. septembra 2016 vydanému v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/159/2015-158 zo dňa 8. septembra 2016 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I. Konanie pred krajským súdom

1. Žalobou podľa § 250b zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) podanou Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 12.10.2015 sa žalobca domáhal vydania rozsudku, ktorým by krajský súd zakázal žalovanému pokračovať vo vykonávaní preverovania pravdivosti a správnosti dokladov na podklade Oznámenia č. 881848/2015 zo dňa 12.06.2015 a prikázal mu v lehote 14 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku vyhovieť žiadosti žalobcu o uvoľnenie finančných prostriedkov vo vzťahu k (1.) Datagroup Plusz Kft., Honvéd utca 8 1/2, HU 1054 Budapest zo dňa 10.06.2015 a 11.06.2015 a (2.) Technocomker Plusz Kft, Podmaniczky utca 57.2.em.14, HU 1064 Budapest zo dňa 11.06.2015 a zabezpečenie DPH uvoľniť.

2. Žalobca v žalobe tvrdil, že nezákonným zásahom žalovaného, ktorý nie je rozhodnutím a je zameraný proti žalobcovi a jeho dôsledky trvajú, bol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

3. Uviedol, že dňa 12.06.2015 žalovaný doručil žalobcovi oznámenie, že v zmysle § 48 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“)

zahajuje preverovanie pravdivosti a správnosti dokladov v dovozných prípadoch colných vyhlásení deklarantov Datagroup Plusz Kft. a Technocomker Plusz Kft. označených v žalobe, v ktorých žalobca poskytol ručenie na zabezpečenie dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „daň“ alebo „DPH“) pri dovoze tovaru prepusteného do režimu voľný obeh s oslobodením od DPH. Pri prepustení tovaru pri každom z colných vyhlásení vydal žalovaný rozhodnutie o určení povinnosti zložiť zabezpečenie na DPH. Žalobca požiadal žalovaného o informáciu, v čom konkrétne spočívali pochybnosti o pravdivosti alebo správnosti predložených dokladov o prevzatí tovaru príjemcom v inom členskom štáte, ktoré viedli k potrebe preverovať pravdivosť alebo správnosť týchto dokladov. Z oznámenia žalovaného sa dozvedel, že preverovanie predmetných dokladov bolo zahájené na základe informácií získaných od príslušných orgánov iných členských štátov, v tomto prípade z Maďarska, pričom pochybnosti spočívali v nezrovnalostiach o mieste dodania tovaru a o osobách príjemcu zodpovedných za prijatie tovaru.

4. Žalobca tvrdil, že doklad o prevzatí tovaru príjemcom v inom členskom štáte obsahoval všetky náležitosti, ktoré požadoval zákon o DPH vo svojom ustanovení § 48b ods. 3 písm. a/ až e/. Namietal, že ak neexistujú konkrétnymi skutočnosťami podopreté a daňovému subjektu oznámené dôvody preverovania, nemožno považovať takto vedené preverovanie za zákonné. Ak žalovaný disponoval informáciami o „nezrovnalostiach o mieste dodania a osobách príjemcu“, pre ktoré nemohol uvoľniť zabezpečenie DPH, bol podľa názoru žalobcu s ohľadom na zásady a špecifiká daňového konania (§ 3 v spojení s § 24 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) povinný zaslať žalobcovi výzvu a oznámiť mu svoje konkrétne pochybnosti tak, aby sa žalobca mohol brániť, predkladať nové dôkazy, prípadne navrhovať dôkazy, ktoré nemá možnosť obstaráť. Žalobca zaujal názor, že vykonávanie preverovaní (dožiadanim v zahraničí) nie je možné bez toho, aby bol daňový subjekt oboznámený s reálnymi a konkrétnymi pochybnosťami colného úradu o dodaní tovaru do iného členského štátu a následne bol vyzvaný na predloženie ďalších podporných dôkazov. Žalovaným vykonávané obstarávanie dôkazov pre účely oslobodenia od DPH nie je podľa žalobcu uskutočňované na základe zákonného dôkazu, takéto výsledky dožiadania nemajú pre účely dokazovania žiaden právny význam a je potrebné prijať tie dôkazy o dodaní tovaru do iného členského štátu, ktoré predložil žalobca a zabezpečenie DPH uvoľniť.

5. Žalobca ďalej poukázal na to, že v prípade negatívnych dožiadaní nasvedčujúcich tomu, že tovar nebol dodaný do iného členského štátu, v dôsledku čoho sa oslobodenie od DPH nepriznáva, je vymeraný colný dlh z titulu DPH účastníkovi colného konania a daňovému dlžníkovi. Žalobca ako ručiteľ nie je účastníkom takéhoto konania, ktorým je len primárny dlžník, rozhodnutie o dorubení DPH sa žalobcovi nedoručuje, nemôže uplatňovať v konaní žiadne námietky ani podávať opravné prostriedky.

6. Keďže žalobca považoval postup žalovaného za nezákonný, podal riaditeľovi Colného úradu Trnava sťažnosť, v odpovedi na ktorú boli vyhodnotené námietky žalobcu ako neopodstatnené.

7. Z uvedených dôvodov mal žalobca za to, že bezdôvodným zadržívaním finančných prostriedkov je ukrátený na svojich právach navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia, čím dochádza k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a ochranu vlastníctva.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol návrh žalobcu zamietnuť ako nedôvodný, pričom uviedol, že má legislatívou dané nepochybné zmocnenie na preverenie dôkazov predložených žalobcom, to znamená právo na preverovanie a vyhodnocovanie dôkazov v prípade pochybností nie je možné vylúčiť. Úkony vykonané žalovaným v rámci preverovania neboli protizákonné, žalobca nebol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch tvrdeným nezákonným zásahom žalovaného a žalovaný v postavení správcu dovozných platieb postupoval v konaní v súlade s platnými právnymi predpismi, a to s odkazom na § 48b v spojení s § 48 ods. 3 zákona o DPH.

9. Krajský súd vec verejne prejednal na ústnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2016. V zápisnici z tohto pojednávania sa uvádza, že právny zástupca žalobcu požiadal súd, aby zmenil navrhovaný petit žaloby a rozhodol tak, že uloží žalovanému povinnosť rozhodnúť o žiadosti o vrátenie colnej zábezpeky v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Následne krajský súd vyhlásil uznesenie, ktorým v bode I.

uložil žalovanému povinnosť, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia rozhodol o žiadosti žalobcu zo dňa 11.06.2015 o uvoľnenie finančných prostriedkov adresovanej Colnému úradu Trnava, pobočka Dunajská Streda vo výške 1.944,86 Eur, o žiadosti žalobcu zo dňa 10.06.2015 o uvoľnenie finančných prostriedkov adresovanej Colnému úradu Trnava, pobočka Dunajská Streda vo výške 26.776,05 Eur, o žiadosti žalobcu zo dňa 11.06.2015 o uvoľnenie finančných prostriedkov adresovanej Colnému úradu Trnava, pobočka Dunajská Streda vo výške 8.956,03 Eur; v bode II. uložil žalovanému povinnosť doručiť správne mu súdu rozhodnutie uvedené vo výroku I. tohto uznesenia do 30 dní od jeho vydania a v bode III. priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

10. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že aj keď v zmysle § 48b ods. 4 zákona o DPH bol žalovaný oprávnený preverovať pravdivosť alebo správnosť dokladov o prevzatí tovaru u príslušného finančného orgánu iného štátu v zmysle nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010 o administratívnej spolupráci a boji proti daňovým podvodom v oblasti DPH (ďalej len „nariadenie č. 904/2010“), stav právnej neistoty na strane žalobcu trvajúci viac ako jeden rok je potrebné odstrániť, a to práve rozhodnutím o jeho žiadostiach o uvoľnenie finančných prostriedkov. Krajský súd zdôraznil, že neukladá žalovanému, ako má rozhodnúť o predmetných žiadostiach.

II. Kasačná sťažnosť žalovaného, stanovisko žalobcu

11. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalovaný včas kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že správny súd

- nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému v postavení účastníka konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§440 ods. 1 písm. f S.s.p.),
- rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g S.s.p.).

12. Sťažovateľ argumentoval tým, že správny súd sa na vytýčenom ústnom pojednávaní uskutočnenom dňa 08.09.2016 za prítomnosti zástupcov účastníkov nezaoberal prijatým návrhom žaloby o ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, v tejto veci nekonal a nerozhodol. Pôvodný písomný návrh žalobcu, ktorý mal byť predmetom súdneho prieskumu, správny súd na pojednávaní zmenil na nový rozsah a nové dôvody a tak konal a rozhodol v novej právnej veci o odstránení nečinnosti orgánu verejnej správy a uložil žalovanému povinnosť vydať v danej veci rozhodnutie o uvoľnení, resp. neuvoľnení finančných prostriedkov.

13. V predmete pôvodnej právnej veci sa jednalo o preskúmanie zákonnosti administratívneho postupu a oprávnenosti žalovaného na preverovanie dodania tovaru v inej členskej krajine, a to napriek žalobcom predloženým dokladom, ktoré boli po formálnej stránke v súlade s § 48b ods. 3 písm. a/ až e/ zákona o DPH. Žalovaný týmto spôsobom postupoval vzhľadom na indicie poskytnuté prostredníctvom registra rizikových profilov a na negatívne informácie o dodaní tovaru do Maďarskej republiky prostredníctvom informačného systému HUSKi. Sťažovateľ uviedol, že prostredníctvom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky požiadal maďarskú finančnú správu o sprostredkovanie administratívnej pomoci vo veci prešetrovania dokladov predložených žalobcom (žiadosti zaslané do Maďarska formulármi SCAC v júli a v auguste 2015), pričom podľa zistení maďarskej finančnej správy nebola potvrdená správnosť a pravdivosť žalobcom predložených dokladov.

14. Na základe toho vydal Colný úrad Trnava, pobočka Dunajská Streda dňa 16.10.2015 a 16.03.2016 rozhodnutia, ktorými vyrubil žalobcovi príslušnú sumu DPH, čím zrušil oslobodenie na DPH. Rozhodnutia boli doručené žalobcovi v dňoch 16.10.2015, resp. 31.03.2016 a 05.04.2016. Ostatné rozhodnutie o dodatočnom vyrubení sumy DPH a tým aj zrušení oslobodenia na DPH bolo na základe čiastočnej odpovede maďarskej finančnej správy vydané pobočkou žalovaného v Dunajskej Strede dňa 16.09.2016, kedy bolo toto rozhodnutie aj prevzaté žalobcom.

15. Z uvedeného administratívneho konania podľa žalovaného vyplýva, že dôvody na preverovanie

dodania tovaru do iného členského štátu boli oprávnené, keďže ani v jednom prípade sa nepotvrdilo správne vykonanie colného režimu 4200 deklarantom, ktorého v colnom konaní zastupoval žalobca. Všetky tieto konania o predmete DPH boli na základe negatívnych výsledkov prešetrovania dodania tovaru do iného členského štátu EÚ ukončené meritórnym rozhodnutím o dodatočnom vyrubení sumy DPH a tým o zrušení oslobodenia DPH a použití zábezpeky ručiteľa v postavení žalobcu. Rozsah preverovania a dĺžka konania boli limitované poskytnutím dôkazných informácií dožiadaného orgánu inej členskej krajiny EÚ, pričom žalovaný po ich poskytnutí a vyhodnotení vydal meritórne rozhodnutia. Tento postup je podľa žalovaného v súlade s § 48b ods. 4 zákona o DPH v spojení s čl. 7 ods. 1 a 2, čl. 8 a 9 nariadenia č. 904/2010. Sťažovateľ upozornil na to, že predmetné rozhodnutia boli vyhotovené skôr ako mu bola uložená povinnosť správnym súdom, pričom žalobca ako splnomocnený zástupca deklarantov v colnom konaní mal o ukončení týchto konaní vedomosť, pretože rozhodnutia prevzal. Sťažovateľ poukázal na to, že vo veci konal v súlade s dotknutými predpismi a čakal na výsledok preverovania, o ktorý požiadal vecne a miestne príslušný finančný orgán iného členského štátu EÚ, pričom o zisťovaných skutočnostiach si sám nemohol urobiť úsudok.

16. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že na ústnom pojednávaní sa po zmene petitu žaloby dostal do časovej núdze, pretože nemal možnosť predložiť dôkazy v novej právnej veci a tým relevantne namietat voči novým dôvodom žaloby a zároveň sa s ňou dostatočne oboznámiť, čo je v rozpore s § 62 ods. 2 a § 99 S.s.p. Tvrdil, že napadnuté uznesenie krajského súdu je v celom rozsahu nesprávne vo všetkých bodoch jeho výrokovej časti, nakoľko rozhodnutia v merite veci boli vydané pred uložením povinnosti ich vydať, čiže nie je možné ich vydať opätovne.

17. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol túto ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že nedisponuje priamymi odpoveďami od maďarských finančných orgánov, ktoré by oznamovali nedodanie tovaru, ale iba listom z Finančného riaditeľstva SR o „negatívnych výsledkov dožiadania“. Mal za to, že dodanie tovaru na územie iného členského štátu preukázal príjmom potvrdenými CMR a keďže žalovaný nepreukázal opak, bol povinný finančné prostriedky zložené ako zábezpeku na daň uvoľniť.

18. Žalobca zotrval na tom, že ako ručiteľ DPH nie je účastníkom konania o vymeraní DPH v prípade, ak tovar nie je dodaný do iného členského štátu, proti takémuto rozhodnutiu nemôže podávať riadne ani mimoriadne opravné prostriedky. Mal za to, že námietky žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave nemôžu byť dôvodom pre podanie kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. Tvrdil, že z kasačnej sťažnosti nevyplýva, v čom má sťažovateľ vidieť nesprávne právne posúdenie veci.

19. K sťažnostnému bodu o porušení práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) žalobca uviedol, že zo strany žalobcu neboli zmenené pôvodné dôvody ani rozsah žaloby. K jej obsahu sa sťažovateľ vyjadril a preto je účelové jeho tvrdenie o upretí procesných práv vedúcich k porušeniu práva na spravodlivý proces.

III. Právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

20. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 491 ods. 1 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Preto podľa § 462 ods. 1 S.s.p. rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či v súvislosti so zmenou žaloby došlo k porušeniu procesných práv sťažovateľa v takej miere, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a tiež či otázka nečinnosti žalovaného v administratívnom konaní bola po právnej stránke posúdená krajským súdom správne.

22. Pokiaľ ide o namietané porušenie procesných práv sťažovateľa, je kasačný súd toho názoru, že žiadosť žalobcu o zmenu navrhovaného petitu žaloby, prednesená na pojednávaní dňa 08.09.2016 za

prítomnosti zástupcov oboch účastníkov, ktorou sa namiesto žalobou uplatneného práva na poskytnutie súdnej ochrany pred nezákonným zásahom žalovaného domáhal žalobca ochrany proti nečinnosti žalovaného v začatom administratívnom konaní, je nepochybne zmenou žaloby v intenciách § 62 S.s.p. v spojení s § 139 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“). Zmenou žalobou bolo totiž uplatnené iné právo, keď žalobca bez zmeny dôvodov nahradil jeden typ správnej žaloby (žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy - § 252 a nasl. S.s.p.) iným (žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy - § 242 a nasl. S.s.p.).

Podľa § 62 ods. 1 S.s.p. žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd. Podľa ods. 2 zmenenú žalobu správny súd doručí ostatným účastníkom konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk.

Podľa § 141 C.s.p. ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

Podľa § 142 ods. 1 C.s.p. o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

Podľa § 143 ods. 1 C.s.p. súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Podľa ods. 3 ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

23. Postup správneho súdu v prípade zmeny žaloby upravuje S.s.p. v ustanovení § 62, keď umožňuje žalobcovi meniť rozsah a dôvody žaloby len do uplynutia lehoty určenej zákonom na podanie žaloby na správny súd (ods. 1) a zároveň ukladá správnenému súdu doručiť zmenenú žalobu ostatným účastníkom konania a osobám zúčastneným na konaní do vlastných rúk (ods. 2). Podrobnejšiu úpravu postupu súdu pre prípad zmeny žaloby ustanovuje C.s.p. (§ 141 a nasl.), ktorého princípy sa primerane použijú aj na konanie pred správnym súdom. Z tejto právnej úpravy vyplýva, že ak žalobca zmení žalobu po doručení pôvodnej žaloby žalovanému, musí súd rozhodnúť o tom, či zmenu žaloby pripustí alebo nie. Ak ju nepripustí, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe (§ 142, § 143 C.s.p.).

24. V prejednávanej veci krajský správny súd o prípustnosti zmeny žaloby na pojednávaní nerozhodol a ďalej konajúc o žalobe proti nečinnosti priamo zviazal žalovaného povinnosťou rozhodnúť o žiadostiach žalobcu o uvoľnenie finančných prostriedkov. Svojím postupom pred rozhodnutím vo veci porušil citované ustanovenia C.s.p., pretože bezprostredne po zmene žaloby, o prípustnosti ktorej nevydal procesné rozhodnutie, rozhodol o zmenenej žalobe, pričom neumožnil žalovanému pripraviť sa na konanie o takto zmenenej žalobe a kvalifikovane sa vyjadriť k okolnostiam žalobcom tvrdenej nečinnosti žalovaného.

25. Pre celkové posúdenie dôvodnosti žaloby však považoval kasačný súd za kľúčové sťažovateľom namietané nesprávne právne posúdenie vecí, ktoré sťažovateľ videl v podstate v tom, že v colných konaniach o prepustení tovaru do režimu voľný obeh nebol nečinný. Kasačný súd pripomína, že v colných konaniach začatých v dňoch 4. - 9.6.2015 na základe colných vyhlásení podaných deklarantom Datagroup Plusz Kft., resp. Technocomker Plusz Kft., zastúpených žalobcom, bolo navrhnuté prepustenie tovaru na podklade pripojených tovarových faktúr do colného režimu voľný obeh s oslobodením od DPH pri jeho dodaní z tuzemska do iného členského štátu. Pred prepustením tovaru do navrhnutého režimu príslušná pobočka žalovaného uložila deklarantovi povinnosť zložiť zabezpečenie na DPH v stanovenej sume, čo uskutočnil žalobca ako schválený ručiteľ (§ 54, § 55 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon v znení neskorších predpisov). Po prepustení tovaru do navrhovaného colného režimu voľný obeh s oslobodením od DPH v prípade jeho dodanie do iného členského štátu deklarant zastúpený žalobcom preukazoval dodanie tovaru jeho príjemcovi v Maďarsku medzinárodným nákladným listom (CMR) a potvrdením o prevzatí tovaru príjemcom.

Podľa § 48b ods. 1 zákona o DPH colný úrad môže žiadať zabezpečenie dane pri dovoze tovaru, pri

ktorom sa uplatňuje oslobodenie od dane podľa § 48 ods. 3, pred prepustením tovaru do colného režimu voľný obeh. Zabezpečenie dane je povinná zložiť osoba, ktorá by bola povinná platiť daň, keby sa neuplatnilo oslobodenie od dane podľa § 48 ods. 3, vo výške dane, ktorú by bola povinná platiť, keby sa neuplatnilo oslobodenie od dane podľa § 48 ods. 3. Zabezpečenie dane môže byť poskytnuté zložením peňažných prostriedkov na účet colného úradu alebo zárukou poskytnutou bankou^{4b}) alebo zahraničnou bankou, ktorá má na území Slovenskej republiky umiestnenú svoju pobočku, inou osobou s trvalým pobytom, sídlom, pobočkou alebo organizačnou zložkou na území Slovenskej republiky, poisťovňou^{24aa}) alebo pobočkou zahraničnej poisťovne alebo Exportno-importnou bankou Slovenskej republiky^{24ab}) bez výhrad.

Podľa ods. 3 veta prvá colný úrad uvoľní zabezpečenie dane do desiatich dní od predloženia dôkazu o tom, že preprava tovaru sa skončila v inom členskom štáte okrem odseku 4.

Podľa ods. 4 ak vzniknú pochybnosti o pravdivosti alebo správnosti predloženého dokladu o prevzatí tovaru príjemcom v inom členskom štáte, colný úrad preverí pravdivosť alebo správnosť dokladu. Colný úrad zabezpečenie dane uvoľní do desiatich dní odo dňa, kedy colný úrad dostane od príslušného finančného orgánu iného členského štátu informáciu, ktorá potvrdí pravdivosť alebo správnosť dokladu predloženého podľa odseku 3; ak nie je potvrdená pravdivosť alebo správnosť dokladu predloženého podľa odseku 3, colný úrad vyrubí daň a na úhradu dane sa použije zabezpečenie dane.

26. Z dôvodu preverenia pravosti a správnosti predložených dokladov, o ktorých mal žalovaný pochybnosti na základe údajov obsiahnutých v informačnom systéme colnej správy, požiadala pobočka žalovaného v Dunajskej Stredě o administratívnu spoluprácu príslušný zahraničný orgán v súlade s nariadením č. 904/2010 a § 48b ods. 4 zákona o DPH. Po obdržaní informácie od orgánov maďarskej finančnej správy, ktoré nepotvrdili dodanie tovaru deklarovanému príjemcovi a odvedenie DPH v krajine dovozu, pristúpil žalovaný k dodatočnému vyrubeniu súm DPH a tým k zrušeniu oslobodenia od dane a následnému použitiu zábezpeky ručiteľa na úhradu dane rozhodnutiami zo dňa 16.10.2015, 16.03.2016 a 16.09.2016, ktoré boli doručené žalobcovi ako zástupcovi deklarantov v colnom konaní.

27. Z uvedeného vyplýva, že colné konania, v ktorých žalobca ako ručiteľ colných deklarantov zložil zábezpeky na daň a neskôr požiadal o uvoľnenie zložených finančných prostriedkov, boli ukončené vydaním uvedených rozhodnutí žalovaného o dorubení dane. S výnimkou jedného rozhodnutia zo dňa 16.09.2016 (JCD č. 0586110505860) vo veci deklaranta a zároveň príjemcu tovaru Technocomker Plusz Kft. boli všetky ostatné colné konania skončené rozhodnutiami žalovaného vydanými niekoľko mesiacov pred rozhodnutím krajského súdu zo dňa 08.09.2016 o žalobe proti nečinnosti žalovaného.

28. Kasačnému súdu v prejednávanej veci neprináleží vyjadrovať sa k zákonnosti rozhodnutí o dorubení dane a použití žalobcom zloženej zábezpeky na jej úhradu. Musí však konštatovať, že sťažovateľ v predmetných konaniach nebol nečinný, pretože po obdržaní požadovaných informácií od maďarskej finančnej správy predmetnými rozhodnutiami na základe § 48b ods. 4 zákona o DPH vyrubil colným deklarantom sumu DPH za vyvezený tovar a za týmto účelom v súlade so zákonom použil na úhradu dlžnej dane žalobcom zloženú zábezpeku.

29. Kasačný súd znovu zdôrazňuje, že nakoľko žalovaný vo všetkých colných konaniach, v ktorých žalobca ako ručiteľ zložil zábezpeku na colný dlh, rozhodol o vyrubení DPH a použití zloženej zábezpeky na jej úhradu, nie je v týchto konaniach nečinný a nemôže rozhodnúť o žiadostiach žalobcu o uvoľnenie finančných prostriedkov, ako ho k tomu zaviazal krajský súd. Kasačný súd preto považoval kasačnú sťažnosť žalovaného za dôvodnú a rozhodol v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. o zrušení napadnutého uznesenia krajského súdu a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 S.s.p.).

30. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 2 S.s.p. krajský súd.

31. Senát Najvyššieho súdu prijal uznesenie jednomyseľne (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 a §

452 ods. 1 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).